

C/2024/3597

17.6.2024

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 7 lutego 2024 r. w sprawie T-146/22, Ryanair/Komisja (KLM II; COVID-19), wniesione w dniu 16 kwietnia 2024 r. przez Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV

(Sprawa C-269/24 P)

(C/2024/3597)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV (przedstawiciele: C.E. Schillemans, P.J.F. Huizing, J. de Kok oraz E. de Krom, advocaten)

Druga strona postępowania: Ryanair DAC, Komisja Europejska, Republika Francuska, Królestwo Niderlandów, Société Air France, Air France-KLM

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uwzględnienie odwołania i uchylenie zaskarżonego wyroku;
- skorzystanie z przyznanego mu w art. 61 akapit pierwszy zdanie drugie statutu Trybunału Sprawiedliwości uprawnienia do wydania ostatecznego orzeczenia w sprawie i oddalenie skargi o stwierdzenie nieważności wniesionej w sprawie T-146/22;
- tytułem żądania ewentualnego – przekazanie sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania w celu zbadania zarzutów, które nie zostały jeszcze ocenione; oraz
- obciążenie Ryanair DAC kosztami postępowania odwoławczego i w pierwszej instancji, jeżeli Trybunał wyda orzeczenie kończące postępowanie w sprawie, lub orzeczenie, że rozstrzygnięcie o kosztach niniejszego postępowania nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie, jeżeli sprawa zostanie skierowana do ponownego rozpoznania przez Sąd.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu odwołania wnoszący je podnosi trzy zarzuty.

Po pierwsze, Sąd zastosował błędne kryterium w celu określenia beneficjenta pomocy w ramach grupy przedsiębiorstw i w konsekwencji doszedł do błędnego wniosku, że Air France-KLM Holding SA i jej spółki zależne, w tym Société Air France SA i jej spółki zależne, nie mogły zostać wykluczone z beneficjentów rozpatrywanej pomocy.

Po drugie, Sąd naruszył prawo zastępując ocenę Komisji własną oceną w odniesieniu do ustalenia beneficjenta pomocy, nie wykazując w wystarczający sposób, że decyzja Komisji zawiera oczywisty błąd w ocenie.

Po trzecie, Sąd naruszył prawo poprzez błędną interpretację ram prawnych dotyczących pojęcia pośrednich korzyści z pomocy państwa.